

[Jes Schmidt.]

ter 14 i hvert fald for mig anstrengende dage og nætter, et godt forlig? Nogle af talerne her har forklaret, at det er helt udeligt, og det er blevet sønderrevet af andre heroppe fra denne talerstol. Jeg vil da gerne bekende, at for den gruppe, jeg repræsenterer her, er dette forlig absolut ikke en ganske strålende ting. Det er et forlig med store fejl, et forlig, som kunne tænkes meget bedre, det ved vi. Men når vi alligevel kunne gå med til dette forlig og være med til at udarbejde dette forlig, så er det, fordi det er et nødvendigt forlig, og vi vedkender os det ansvar, som vi føler man bør have i den situation, landet befinder sig i. Når huset brænder, og det er ikke noget fattighus, skal ilden slukkes. Det nytter ikke så at starte en diskussion om, i hvilke spande man skal transportere vandet, og heller ikke om vandets kvalitet. For at redde huset fra større skade skal der først og fremmest slukkes, og det er det, vi forsøger. Vi har ikke været med til at fortælle befolkningen, at denne hestekur, som er nødvendig, kunne gennemføres, uden at det ramte hist og ramte her, og vi har heller ikke kunnet love nogen, at der ikke skete urimeligheder, måske, inden for dette forlig. Men på de kontakter, jeg har haft med folk uden for dette hus i dag, har jeg forstået, at også efter afslutningen af dette forlig er man derude af den mening, at det kan vi leve med, bare det nytter.

Fra CD-gruppens side er vi kede af, at vi ikke valgte momsvejen, så havde vi kunnet undgå denne række af nye afgifter, og så kunne vi selvfølgelig have opnået ganske andre skattnedsættelser, end tilfældet er nu. Selvfølgelig med nødvendige sociale kompensationer med hensyn til lavtlønsgruppen osv.

Det har vi ikke kunnet opnå, men vi er i hvert fald glade over, at det er lykkedes os at få ændret registreringsafgiften for biler, der skulle have været sat 20 pct. op. Den er verdens største forinden. Vi er også glade for, at der trods alt næste år kommer en skattnedsættelse på $1\frac{1}{2}$ mia kr., som kommer befolkningen til gode. Og mest af alt er vi tilfredse med, at dette forlig efter vores bedste opfattelse vil skabe tillid i indlandet og især tillige i udlandet til, at der er vilje i Danmark til at klare de vanskeligheder, som også Danmark er ramt af. Denne

tillid behøver ikke kun at begrundes med dette forlig, men også med de andre følger af septemberforliget. Det er jo ikke en tilfældighed, at inflationen i Danmark er kommet ned på et lavt stade. Danmark ligger på næstsidste plads, over Vesttyskland, som ligger lavest for øjeblikket. Vi tror, at dette forlig, så dårligt det kan være i visse enkeltheder, når det lykkes at få det i forbindelse med den konjunkturopgang, som vi venter i Vesteuropa, vil være med til at skabe forudsætningen for bedre beskæftigelsesforhold i landet.

Men der er en anden ting, som jeg lige må nævne, da jeg kommer nede fra grænselandet. Disse nye afgifter skaber i visse dele af den sønderjyske handel større vanskeligheder. Ikke fordi der er skævhed balancemæssigt i grænsehandelen. Der kommer såmænd lige så mange penge fra Tyskland, fra tyske indkøbsrejsende i Sønderjylland over grænsen som omvendt. Men de enkelte brancher, som rammes — det er tobakshandelen, vin- og spiritushandelen bl. a. — de rammes hårdt. Jeg ved ikke, om der findes muligheder for at komme disse brancher til hjælp. Jeg tror ikke, der kan findes et virkeligt vidundermiddel på dette område. Jeg ved, at løsningen af dette problem kun kan ske gennem en styrket europæisk harmonisering af skatter og af afgifter, og derfor opfordrer faktisk virkningen af dette forlig nede i grænselandet til at få styrket tendensen i retning af en hurtigere europæisk harmonisering af priser og afgifter og skatter.

Til sidst vil jeg gerne, da der er sagt så meget om lovforslagene, udtale min glæde over, at det konservative folkeparti i nat er vendt tilbage i den gruppe af partier, som i dag her i huset bærer et ansvar. Det er ikke et let ansvar. Det er ikke et populært ansvar, men det ærer dem, som er rede til at tage dette ansvar, og jeg tror, at befolkningen, når de ikke bliver helt forvirret af ulykkesfuglene, efterhånden vil forstå, at dette er et gode for landet.

Litlen Hansen (VS):

Da jeg læste aftalen mellem de fire forligspartier og det konservative folkeparti her til morgen, faldt jeg over den sidste tilføjelse, som lyder sådan:

„Flertallet udtaler sin tilslutning til den i septemberforliget udtrykte enighed om af